

Sygn. akt: VIII Gz 4/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie - Wydział VIII Gospodarczy

Przewodniczący: SSO Leon Miroszewski

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2013 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z pozwu S. P.

przeciwko (...) Hotele Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w S.;

na skutek zażalenia powódki na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 3 grudnia 2013, w sprawie XI GNc 1805/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2012 roku, w sprawie XI GNc 1805/12 Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie oddalił wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych. Uzasadnił, że powódka nie przedstawiła swojej rzeczywistej sytuacji majątkowej bowiem zachodzi sprzeczność pomiędzy jej twierdzeniem, że reguluje co miesiąc zobowiązania w wysokości 1600 złotych natomiast nie osiąga żadnych dochodów. Nadto nie jest wiarygodne twierdzenie, że była w stanie utrzymać trzyosobową rodzinę przy osiągnięciu rocznych dochodów w kwocie 7597 złotych. Wreszcie, powódka ponosi wydatki wykraczające ponad niezbędne do utrzymania rodziny.

Postanowienie to Sąd Rejonowy wydał już po wydaniu postanowienie o umorzeniu postępowania (z dnia 25 października 2012 roku), orzeczonego na skutek cofnięcia pozwu przez powódkę.

Powódka wniosła zażalenie na to postanowienie wnosząc o jego uchylenie i ponowne rozpoznanie jej wniosku. Podniosła, że jest na utrzymaniu matki, która reguluje wszystkie zobowiązania. Powołała się też na postanowienie tego samego sądu w innych sprawach, gdzie została zwolniona od kosztów w zakresie opłat od pozwu, choć przedstawiła takie same dane o swojej sytuacji majątkowej jak w niniejszym postępowaniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie jednak z całkowicie innych przyczyn, niż podane w jego uzasadnieniu.

Zaskarżone postanowienie zostało wydane, jak wolno sądzić, po rozpoznaniu wniosku z dnia 12 września 2012 roku – w aktach sprawy nie ma innego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych. W związku z powyższym należy zauważyć, że jeszcze przed złożeniem tego wniosku powódka cofnęła pozew (pismem z dnia 10 lipca 2012 roku), zaś na skutek tego cofnięcia Sąd Rejonowy umorzył postępowanie postanowieniem z dnia 25 października 2012 roku.

Pozew cofnięty nie wywołuje żadnych skutków, jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa (art. 203 § 2 k.p.c.). Skuteczne cofnięcie pozwu prowadzi do zniesienia – ze skutkiem ex tunc – dokonanych czynności, a osiągnięcie tego

wyprzedza zastosowanie przez sąd innych przepisów (por. J. Mokry, *Odwolalność czynności procesowych w sądowym postępowaniu cywilnym*, Warszawa 1973, s. 20-23). Usankcjonowaniem tego stanu rzeczy jest wydanie orzeczenia o umorzeniu postępowania. W niniejszej sprawie nastąpiło to postanowieniem z dnia 25 października 2012 roku. W ten sposób zniweczone zostały skutki czynności podjętych przez Referendarza Sądowego po wpłynięciu oświadczenia powódki o cofnięciu pozwu. Rzecz jasna nie można jeszcze mówić o nieodwoalnym skutku tego postanowienia bowiem nie ma ono przymiotu prawomocności, a w niniejszej sprawie wniesione zostało na nie zażalenie, natomiast wiąże ono sąd który je wydał (art. 365 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.) do czasu jego uchylecia lub zmiany.

Tym samym nie można było wniosku z dnia 12 września 2012 roku wiązać z pozwem, którego cofnięcie, usankcjonowane następnie umorzeniem postępowania, miało skutek prawny, o którym mowa w art. 203 § 2 k.p.c. Wniosek ten stał się abstrakcyjny (nie powiązany z konkretnym postępowaniem) zatem nadanie mu biegu wymagało uprzedniego przypisania go do konkretnego postępowania, i to toczącego się w chwili złożenia tego wniosku. Możliwe było potraktowanie tego wniosku jako dotyczącego zażalenia na postanowienie z dnia 25 października 2012 roku jednak tylko po przeprowadzeniu odpowiedniego postępowania zakładającego dodatkowe oświadczenie wnioskodawczyni. Mogło być ono elementem procedury nadania biegu zażaleniu z dnia 16 listopada 2012 roku na postanowienie z dnia 25 października 2012 roku, o ile Sąd, który wydał to postanowienie, uznałby, że takie zarządzenie powinno poprzedzać wezwanie skarżącej do wniesienia opłaty od zażalenia.

W związku z powyższym wniosek ten nie mógł być na tym etapie rozpoznany merytorycznie w niniejszym postępowaniu. Przystąpienie do tego rozpoznania może nastąpić po wyczerpaniu procedury, o której mowa wyżej, w zależności od ustaleń dokonanych po jej przeprowadzeniu. Stąd, na podstawie art. 386 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało uchylić zaskarżone postanowienie.